

съ у тѣхъ много распространены, защото на тѣхъ гледатъ тѣ като на изворъ, отъ който извира истинното благочестие, и като на тай силно среѣство за поправяне на правытѣ на народа. За здѣшъ честь у насъ колкото празнициятѣ съ много толкозъ празничниятѣ училища съ по-малко, или по добре да кажемъ нѣма ги никакви; защото и тамъ дѣто бѣше ся попочуло че ся отворили таквyzъ сега ся не чуе нищо за тѣхъ, а новы да съ ся отворили никакъ ся и не чуе: — ще каже че тѣ съ напуснати и съвсѣмъ занемарены и отъ учителитѣ и отъ свещенници-тѣ, защото и тѣ прѣпочитатъ, види ся, да си оставатъ праздни и да прѣкарватъ, както не ся пада и не прилича на християни, този светъ денъ на сѫботствованietо, а дѣцата да играятъ по улицитѣ безобразно, като че съ дѣца на идолопоклонници, а це на Христовы послѣдователи.

Четвърто, трѣба да ги учи съ собственни си при-
мѣръ — безъ това всяко наставление е безполезно —
«творити же и учити» казваще Христосъ. Родителитѣ трѣб-
ба да знаѣтъ че тѣхнитѣ думы и поведеніето имъ обра-
зуватъ характера на чедата имъ, както политическиятъ тѣй
нравственныйтъ и религіозныятъ. Много пажтя отъ думытѣ
и отъ поведеніето на родителитѣ зависи вѣчното благопо-
лучие или злополучие на чедата, на които сърдцата съ о-
творени къмъ родителитѣ имъ и готови да прїемятъ ка-
квото впечатлѣніе бы искали родителитѣ, или добро и-
ли лошо.

Богъ е всадилъ въ сърдцата на родителитѣ любоутро-
бие къмъ чедата; а и въ родителитѣ и въ чедата е вса-
дилъ взаимна любовь. Родителитѣ съ всичко къмъ чедата,
Чедата изнайнаaprѣдъ непознаватъ никакъ Бога, но роди-
телитѣ си запознаватъ скоро.

Сърдцето на чедата е неписана хартія, на коѧто ро-
дителитѣ могатъ да напишатъ или да начертаятъ какво-
то щатъ.

Прочее, когато родителитѣ чрѣзъ примѣри учатъ дѣ-
цата на нравственность и истина, тогазъ тѣ написватъ най
хубавытѣ букви на тѣзи хартіи; но когато отъ единъ
странъ казуватъ на дѣцата «Отричамъ ся отъ Сатана и
отъ всичкытѣ неговы дѣла и отъ всичкытѣ неговы ангели
и отъ всичкото негово служеніе и отъ всичкытѣ му дру-